

enkelte Sager og Spørgsmaal, i enkelte over-skuelige Love i Stedet for, at de nu er — for øvrigt netop paa dette Felt — spredt i en Række Love, saa at man skal lede baade her og der for at finde alt det, som vedrører en og samme Sag. Jeg hilser med Tilfredshed, at dette Lovforslag gaar videre ad den Vej, som for øvrigt ogsaa hidindtil er blevet fulgt, at der skabes Sikkerhed for, som det bl. a. hedder i Lovforslagets § 2, at Mandskabskvartererne bliver sunde og gode, vel vedligeholdte og i det hele taget byder de indkvarterede fuldt forsvarlige hygiejniske Forhold. Jeg kan saaledes ogsaa tiltræde, at der i Lovforslaget fastsættes bestemte Krav med Hensyn til Lokalernes Størrelse pr. Mand. Lovforslaget er jo i væsentlig Grad baseret paa at gælde Købstæderne, og Loven kommer kun til at gælde for de Landkommuner, der for at opnaa at faa Garnison efter Loven af 12. Marts 1923 er villige til at underkaste sig de Bestemmelser, der her søges fastsat. Lovforslaget drager ligesom den hidtil gældende Lov Skel imellem den ordinære og den ekstraordinære Indkvartering, og det er meget naturligt, da der jo er en Væsenforskel mellem de to Slags Indkvarteringer. Bestemmelserne om den ordinære Indkvartering er igen delt i to Dele, en Del, der gælder længere Indkvartering, og en anden Del, der gælder kortvarig Indkvartering under en Maaned. Jeg vil tage den kortvarige Indkvartering først og sige, at jeg kan billige Tanken om, at man ved en saadan Indkvartering i Byer, hvor der ikke findes Kaserner, kan gaa til Borgerne om Indkvartering af Mandskabet, og ligeledes, at man først gaar til de Borgere, der har de større og store Lejligheder, ligesom jeg ogsaa kan tiltræde, at det efter dette Lovforslag ikke blot bliver Grundejerne, men saavel Ejere som Lejere, der skal bære Byrderne ved den kortvarige Indkvartering. Det er selvfølgelig ikke nogen økonomisk lukrativ Forretning for Borgerne, men naar der kun er Tale om kort Tid, er Besværet ikke større, end at det kan bæres, og man har jo før ofte set, at Borgere, især i Byer, hvor man maaske ikke i flere Aar har haft Indkvartering, i Virkeligheden med Glæde har paataget sig de Byrder, der følger med Indkvarteringen og paa bedste Maade har behandlet Landets unge Sønner, hvad Sol-

daterne jo er. At man i Lovforslaget fastsætter, at der ingen Betaling ydes for en saa kortvarig Indkvartering som mindre end et Døgn, anser jeg for rimeligt, og det vil sikkert heller ikke skuffe nogen. Paa dette Felt, den kortvarige Indkvartering, vil der i det hele taget ved naturlig Hensyntagen overfor hinanden fra Værternes og de indkvarteredes Side sikkert kunne opnaas den nødvendige Forstaaelse og Tillempning under de foreliggende Forhold baade vedrørende Lejlighed og en eventuel Forplejning.

Bestemmelserne om den varige, ordinære Indkvartering udgør selvfølgelig den væsentligste Del af Loven, fordi Ordningen af denne betyder saa meget for de Soldater, der skal leve under denne Indkvartering, og ogsaa for de Byer, der har eller ønsker at faa faste Garnisoner. Kommissionen har i Lovforslaget stillet det frit for Garnisonsbyerne, saa at de i Fremtiden ligesom hidtil kan bestemme, hvorvidt Mandskabet skal indkvarteres i Kaserner eller i Lokaler, som det kommunale Raad har lejet eller ved Licitation skaffet sig hos Borgere i Byen. Men det fremgaar af Kommissionsbetænkningen, at man der har været enig om, at en Indkvartering i Kaserner maa være at foretrække fremfor Indkvartering i Borgerkvarterer, og i Overensstemmelse med denne Opfattelse har man fra Flertallets Side i Kommissionen gennem de i dette Lovforslag fastsatte Godtgørelser fra Staten til Garnisionskommunerne foretaget en saadan Graduering, at Kommuner, der faar fast Garnison, i Virkeligheden bliver interesseret i at bygge og selv opføre Kaserner, i hvilke Mandskabet kan indkvarteres. Dette understreges yderligere ved, at de Kommuner, der saaledes gaar til at bygge og anvise Kaserner til Mandskabet, fritages for en hel Del af de Ydelser, som ellers paahviler Garnisonsbyer, saasom visse Inventardele og desuden Lys og Brændsel. Jeg sympatiserer med den Opfattelse, at det i det lange Løb vil være at foretrække at indkvartere Mandskabet i Kaserner. Jeg ved meget vel, at mange har befundet sig godt ved den saakaldte Borgerindkvartering, men naar vi faar gode, lyse, velindrettede Kaserner, tror jeg alligevel, de er at foretrække, og set fra et militært Synspunkt maa det være en Fordel at have